

Słowo wstępne

*„Każdy powinien nauczyć się
pobudzać do życia
drzemiące w człowieku siły,
jego możliwości i umiejętności.”
W. Szuman*

W 2008 roku minęła 40-ta rocznica powstania Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Łąncucie. Ten jubileusz stał się powodem nakreślenia szkicu jej działalności.

Od chwili powstania, jest to placówka, która wraz z rodziną i szkołą stara się wspierać rozwój młodego człowieka. Jej priorytetowym celem jest pomoc dzieciom i młodzieży oraz ich rodzicom i nauczycielom w rozwiązywaniu problemów edukacyjnych i wychowawczych. Przemiany społeczno – ekonomiczne ostatnich lat sprawiają, że dzieci i młodzież napotykają wiele sytuacji utrudniających ich rozwój. Coraz szybsze tempo życia i zwiększające się wymagania wywołują sytuacje, z którymi młodzi ludzie i ich rodzice nie zawsze są w stanie sobie poradzić. W konsekwencji pojawiają się niepowodzenia szkolne, problemy z zachowaniem, uzależnienia. W takich sytuacjach pomoc i wsparcie świadczone przez poradnię są szczególnie istotne.

Z roku na rok wzrasta ilość osób korzystających z różnych form świadczonej w poradni pomocy, systematycznie zwiększa się też oferta udzielanej pomocy. Początkowo działalność placówki koncentrowała się na poradnictwie zawodowym i wychowawczym, obecnie jest to specjalistyczna działalność profilaktyczna, diagnostyczna, terapeutyczna i doradcza prowadzona przez psychologów, pedagogów i logopedów.

Obecnie poradnia obejmuje pomocą dzieci i młodzież od urodzenia do 19 roku życia, uczącą się w placówkach mających siedzibę na terenie powiatu łąncuckiego oraz nie uczącą się, zamieszkującą na terenie powiatu.

Wychodząc naprzeciw potrzebom społeczności lokalnej udziela pomocy i wsparcia realizując swoją misję „Pomagając innym realizujemy siebie”

**Dyrektor PPP
Krystyna Panek**

1.Powstanie i rozwój Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Łąncucie

Poradnia w Łąncucie powstała w 1968 roku. Był to pierwszy rok działalności placówki, a tym samym okres wypracowywania form i metod pracy oraz rozeznawania potrzeb w terenie. Mimo, iż poradnia oficjalnie została utworzona 1 grudnia 1968 roku, rozpoczęła swą działalność już w listopadzie. We wrześniu i październiku odbywano praktyki w Okręgowej Poradni Wychowawczo - Zawodowej w Rzeszowie oraz załatwiano sprawy organizacyjne. 10 września 1993 r. na mocy decyzji Kuratora Oświaty w Rzeszowie, w myśl Rozporządzenia MEN (Dz. U. MEN z 1993r. nr 67, poz 322) placówka została przekształcona w Poradnię Psychologiczno- Pedagogiczną.

Zgodnie z Rozporządzeniem Poradnia jest placówką oświatową, działającą w ramach systemu oświaty, finansowaną przez jednostkę samorządową (Starostwo Powiatowe), merytorycznie podległą Kuratorowi Oświaty oraz Ministerstwu Edukacji Narodowej.

1.1 Baza lokalowa

W latach 1968-1970 poradnia zlokalizowana była w Szkole Podstawowej nr 2 w Łąncucie przy ulicy Kościuszki 17. Na potrzeby poradni przeznaczono 2 pomieszczenia (pokój do badań i sekretariat), na poczekalnię wykorzystano korytarz szkolny. Szkoła Podstawowa nr 2 stanowiła siedzibę przejściową. Poradnia działała tam jedynie 2 lata, poczym została przeniesiona do Szkoły Podstawowej nr 4 w Łąncucie przy ulicy Kochanowskiego 6, gdzie zajmowano na potrzeby poradni 4 pomieszczenia, w tym pokój do badań zbiorowych oraz poczekalnię. Według dostępnych danych usytuowanie poradni 3 km od miasta nie było korzystne, dojazdy stały się uciążliwe i kosztowne dla pacjentów spoza Łąncuta. Wyposażenie poradni było bardzo ubogie, składało się z kilku pomocy do badań psychopedagogicznych i zabawek. W 1974 roku wyposażenie poradni zostało uzupełnione o wagę lekarską, apteczkę, elementy dekoracyjne oraz brakujący sprzęt meblowy. Poradnia funkcjonowała w lokalu Szkoły Podstawowej nr 4 przez kolejnych 10 lat. W 1981 roku poradnię przeniesiono na plac Sobieskiego 18, gdzie znajdowała się do roku 1997.

1 lipca 1997 roku Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Łąncucie została przeniesiona do I LO w Łąncucie, ul. Mickiewicza 3, gdzie mieści się do chwili obecnej.

Powierzchnia zajmowanego obecnie przez poradnię lokalu wynosi 206 m². Znajduje się ona na I piętrze, bez windy, z możliwością korzystania z parkingu LO przez pracowników i klientów poradni. W ostatnim czasie, z inicjatywy Pani dyrektor Krystyny Panek, organ prowadzący wraz z dyrekcją I LO podjął działania w kierunku likwidacji barier architektonicznych (instalacja windy).

1. Sekretariat poradni

W poradni znajduje się 8 gabinetów, 1 sala badań grupowych, gabinet dyrektora, księgowej, sekretariat, pokój socjalny, toaleta. Wszystkie pomieszczenia są nowocześnie i estetycznie urządzone oraz wyposażone w niezbędne sprzęty. Poradnia jest w pełni skomputeryzowana, posiada 10 komputerów stacjonarnych i 3 laptopy, 5 drukarek, 2 kserokopiarki, projektor multimedialny, telewizor z dvd oraz stałe podłączenie internetowe i centralę telefoniczną. Ponadto poradnia wyposażona jest w niezbędne pomoce do badań diagnostycznych psychologicznych, pedagogicznych i logopedycznych oraz pomoce do terapii indywidualnej i grupowej, w tym liczne programy komputerowe. Posiada biblioteczkę literatury fachowej i czasopism dla pracowników poradni.¹

¹ *Sprawozdania z działalności Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Łańcucie za lata 1968 – 2008.*

1.2 Pracownicy Poradni

Poradnia w Łąncucie od początku swego istnienia zatrudnia wykwalifikowany personel: psychologów, pedagogów, logopedów, stale współpracuje również z lekarzami.

Pierwszym kierownikiem poradni w Łąncucie była mgr Teresa Dziembaj-Jeżowska (1968-1969), która pełniła jednocześnie funkcje pracownika pedagogicznego i pracownika administracyjnego. W kolejnych latach funkcjonowania poradni, a dokładniej od 1969 roku do roku 1974 kierownikiem była mgr Maria Pszonka. Jej następczynią została w latach 1974-1977 psycholog mgr Genowefa Poloczek. Od 1977 roku do 1983 roku poradnią kierowała pedagog mgr Jolanta Duhl. W roku 1983 dyrektorem Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Łąncucie została mgr Krystyna Panek, która piastowała ten urząd do roku 1991. W latach 1991 - 1993 poradnią zarządzała mgr Maria Kaczka, a przez kolejne trzy lata mgr Mieczysława Zembroń. **Od 1997 roku aż do chwili obecnej poradnią kieruje mgr Krystyna Panek.**

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Łąncucie w czasie 40-tu lat swego istnienia zatrudniała następujących pracowników:

1. mgr Teresa Dziembaj – Jeżowska - dyrektor, psycholog
2. mgr Maria Pszonka – kierownik, pedagog
3. mgr Genowefa Poloczek – dyrektor, psycholog
4. Małgorzata Karasińska – prac. administracyjny
5. mgr Helena Bajowska - psycholog
6. mgr Mieczysława Zembroń – dyrektor, psycholog
7. mgr Stanisław Szawracki - psycholog
8. mgr Jolanta Duhl – dyrektor, pedagog, logopeda
9. mgr Teresa Żak – pedagog
10. mgr Maria Lipczyńska – Markowicz - logopeda
11. mgr Kazimiera Gawron - psycholog
12. mgr Krystyna Panek - dyrektor, psycholog
13. mgr Danuta Dorzak - psycholog
14. mgr Maria Kaczka – dyrektor, psycholog
15. mgr Zofia Kisała - psycholog
16. mgr Katarzyna Kotowska – psycholog
17. mgr Ewa Szpunar - psycholog

18. mgr Barbara Skomra – Knaś - pedagog
19. mgr Bogdan Chorzępa - pedagog
20. mgr Małgorzata Kocha - pedagog
21. mgr Renata Strzępka - pedagog
22. mgr Dorota Barańska – pedagog
23. mgr Stanisława Mazecka – Michnowicz - psycholog
24. mgr Magdalena Krzywonos - psycholog
25. mgr Janusz Klimas - psycholog
26. mgr Jadwiga Wieszczycka - logopeda
27. mgr Helena Szmuc - logopeda
28. mgr Bogusława Chrostek - pedagog
29. mgr Urszula Strach - pedagog
30. mgr Maria Masłyk - pedagog
31. mgr Tadeusz Wróbel - pedagog
32. Michalina Szmit - księgowa
33. Krystyna Nowak – pracownik obsługi
34. dr Elżbieta Dolata – pedagog, logopeda
35. Małgorzata Pelc – pracownik obsługi
36. mgr Jan Magoń – inspektor bhp
37. mgr inż. Marta Gołojuch – Kamińska – prac. administracyjny
38. mgr Anna Gdula - pedagog
39. mgr Anna Rak – Studzińska - pedagog
40. mgr Joanna Woźniak - psycholog
41. mgr Małgorzata Krok – księgowa
42. mgr Justyna Musiał-Krok - księgowa
43. mgr Anna Bednarska - pedagog
44. mgr Karolina Szeliga - psycholog
45. mgr Magdalena Kozera – pedagog
46. Katarzyna Kontek – prac. administracyjny
47. mgr Małgorzata Lenar – księgowa
48. mgr Bernadeta Szal – pedagog

Oprócz wyżej wymienionych pracowników Poradni Psychologiczno-pedagogicznej w Łańcucie należy również wymienić lekarzy współpracujących społecznie z poradnią w całym okresie jej działalności:

- lek. med. Janina Duhl,
- dr n. med. Jerzy Maciej Sieklucki,
- lek. med. Elżbieta Bauer-Ostaszewska,
- lek. med. Maria Szyduczyńska,
- lek. med. Maria Ozdoba,
- lek. med. Waldemar Szybist,
- dr n. med. Mariusz Ostański,
- lek. med. Maria Trojnar,
- lek. med. Elżbieta Ulman.

Obecnie kadrę poradni stanowią:

Dyrektor - mgr Krystyna Panek (psycholog)

psycholodzy:

mgr Maria Kaczka

mgr Magdalena Krzywonos

mgr Joanna Woźniak

mgr Karolina Szeliga

pedagodzy:

mgr Renata Strzępka

mgr Maria Masłyk

mgr Anna Gdula

mgr Magdalena Kozera

mgr Anna Szmit

logopedzi:

mgr Helena Szmuc

dr Elżbieta Dolata

lekarz:

lek med. Maria

Szyduczyńska

administracja:

mgr Marta Kamińska

mgr Katarzyna Lenar

bhp:

mgr Jan Magoń

obsługa:

Małgorzata Pelc

2. Pracownicy Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Łańcut

od prawej siedzą:

dyr. Krystyna Panek,
Magdalena Krzywonos
Renata Strzępka
Anna Szmit

od prawej stoją:

Helena Szmuc
Elżbieta Dolata
Joanna Woźniak
Marta Kamińska
Karolina Szeliga
Maria Masłyk
Maria Kaczka
Anna Gdula

Tabela 1 Liczba etatów w Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Łąncucie w latach 1968/2008

Pracownicy w latach:	Pedagodzy	Psycholodzy	Logopedzi	Pracownicy administracyjni
1968-1969	1	1	0	1
1969-1970	1	1	0	1
1970-1971	1	1	0	1
1971-1972	1	1	0	1
1972-1973	1	2	0	1
1973-1974	1	2	0	1
1974-1975	1	1	1	1
1975-1976	1	2	1	1
1976-1977	1	2	1	1
1977-1978	1	2	1	1
1978-1979	1	2	1	1
1979-1980	1	2	1	1
1980-1981	1	2	1	1
1981-1982	1	3	1	1
1982-1983	2	4	1	1
1983-1984	3	3	1	1
1984-1985	1	2	1	1
1985-1986	3	1	1	1
1986-1987	3	2	1	1
1987-1988	3	3	1	1
1988-1989	3	3	1	1
1990-1991	3	4	1	1
1991-1992	3	4	1	1
1992-1993	3	4	1	1
1993-1994	3	5	1	1,5
1994-1995	3	5	1	1,5
1995-1996	3	5	1	1,5
1996-1997	3	5	1	1,5
1997-1998	3	5	1	1,5
1998-1999	3	5	2	1,5
1999-2000	3	5	2	1,5
2000-2001	3	5	2	1,5
2001-2002	3	5	2	1,5
2002-2003	3	5,25	2	1,5
2003-2004	3	5,5	2	1,5
2004-2005	3	5,5	2	1,5
2005-2006	3	5,5	2	1,5
2006-2007	3	5,5	2	1,5
2007-2008	4	5,5	2	1,5

Źródło: Sprawozdania z działalności Poradni w Łąncucie w latach 1968 -2008

Poradnia od początku istnienia kładzie duży nacisk na podnoszenie kompetencji zawodowych swoich pracowników. Obecnie każdy, z zatrudnionych pracowników pedagogicznych ukończył co najmniej jeden kierunek studiów podyplomowych oraz szereg kursów dokształcających.

2. Cele, zadania oraz wizja placówki

Celem Poradni Psychologiczno Pedagogicznej w Łąncucie jest udzielanie pomocy psychologiczno- pedagogicznej dzieciom i młodzieży, w tym pomocy logopedycznej, pomocy w wyborze kierunku kształcenia i zawodu, a także udzielanie rodzicom i nauczycielom pomocy psychologiczno- pedagogicznej związanej z wychowywaniem i kształceniem dzieci i młodzieży.

Zadania poradni wynikają z Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych z dnia 11 grudnia 2002 roku. Do zadań tych należy w szczególności:

- Wspomaganie wszechstronnego rozwoju dzieci i młodzieży, efektywności uczenia się, nabywania i rozwijania umiejętności negocjacyjnego rozwiązywania konfliktów i problemów oraz innych umiejętności z zakresu komunikacji społecznej;
- Profilaktyka uzależnień i innych problemów dzieci i młodzieży, udzielanie pomocy psychologiczno-pedagogicznej dzieciom i młodzieży z grup ryzyka;
- Terapia zaburzeń rozwojowych i zachowań dysfunkcyjnych;
- Pomoc uczniom w dokonywaniu wyboru kierunku kształcenia, zawodu, planowaniu kariery zawodowej;
- Prowadzenie edukacji prozdrowotnej wśród uczniów, rodziców i nauczycieli;
- Pomoc rodzicom i nauczycielom w diagnozowaniu i rozwijaniu potencjalnych możliwości oraz mocnych stron uczniów;
- Wspomaganie wychowawczej i edukacyjnej funkcji rodziny;
- Wspomaganie wychowawczej i edukacyjnej funkcji szkoły².

² Rozporządzeniem Ministra Edukacji Narodowej i Sportu w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych z dnia 11 grudnia 2002 roku, Dz.U z dnia 17 stycznia 2003 r.

Misja poradni psychologiczno - pedagogicznej w Łąncucie:

Pomagając innym realizujemy siebie

Wizja poradni psychologiczno - pedagogicznej w Łąncucie:

„Jesteśmy dla dzieci młodzieży i wszystkich dorosłych odpowiedzialnych i zaangażowanych w ich rozwój. Pragniemy wskazywać jak można zapobiegać trudnościom rozwojowym, zagrożeniom społecznym i tworzyć funkcjonalne systemy rodzinne”

1. Poradnia posiada program rozwoju mający na celu zrealizowanie misji placówki, obowiązujące standardy, uwzględniające wyniki mierzenia jakości pracy poradni.
2. Kreuje swój pozytywny wizerunek w środowisku lokalnym.
3. Posiada odpowiednie zaplecze techniczne do realizacji zadań.
4. Zatrudnia specjalistów zgodnie z wymaganiami kadrowymi legitymujących się profesjonalnymi umiejętnościami, cechami osobowości i postawami sprzyjającymi pomaganiu .
5. Stwarza warunki rozwoju zawodowego kadry zgodnie z potrzebami własnego rozwoju.
6. Posiada przejrzystą organizację pracy, jasno określone zasady polityki kadrowej, posiada system wynagradzania i oceny pracy służący motywowaniu kadry. Posiada przejrzystą i dokładnie prowadzoną dokumentację dotyczącą planowania i organizacji pracy.
7. Sprzyja otwarciu i aktywności. Posiada dobre kontakty interpersonalne umożliwiające działanie w skonsolidowanym zespole, nawzajem się wspierającym. Posiada efektywny przepływ informacji, umożliwiający szybkie i skuteczne wprowadzanie w życie decyzji.
8. Dokonuje specjalistycznej diagnozy w sposób rzetelny, trafny, z wykorzystaniem wszystkich niezbędnych informacji i źródeł. Dokonuje prognozy oraz doboru metod terapii i stymulacji rozwoju w oparciu o zdiagnozowane zasoby rozwojowe oraz przyczyny trudności.
9. Prowadzi działania profilaktyczne mające na celu ochronę dzieci i młodzieży przed zachowaniami ryzykownymi.
10. Udziela pomocy terapeutycznej i rewalidacyjnej jak najszerzej grupie dzieci i młodzieży z trudnościami szkolnymi.
11. Prowadzi działalność konsultacyjno – doradczą wspierającą system rodzinny, działania

edukacyjne i programy wychowawcze szkół i placówek.

12. Kształtuje świadomość wyboru zawodu, pomaga w wyborze zawodu, przygotowuje do wejścia na rynek pracy.

3. Podstawy Prawne funkcjonowania Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Łąncucie.

Przez cały okres swojej działalności poradnia funkcjonuje w oparciu o przepisy prawa oświatowego. Aktualnie, najważniejsze akty prawne regulujące prace poradni to:

- Ustawa z dnia 7 września 1991 o systemie oświaty (Dz. U. z dnia 2004r, Nr 256, poz.2572)
- Ustawa z dnia 26 stycznia 1982 – Karta Nauczyciela (dz. U. z 2006r Nr 97, poz.674)
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 11 grudnia 2002w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno – pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych (Dz. U. z 2002r Nr 223, poz. 1869)
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 7 stycznia 2003r w sprawie zasad udzielania i organizacji pomocy psychologiczno – pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach (Dz. U. 2003r nr 6, poz. 65)
- Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 września 2008r. w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno – pedagogicznych (Dz. U. Nr 173, poz.1072)

4. Formy pracy Poradni Psychologiczno- Pedagogicznej w Łąncucie w latach 1968- 2008

Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna podczas swej długoletniej działalności udzielała rozmaitych form pomocy dzieciom, młodzieży i dorosłym. Początkowo jej działalność koncentrowała się głównie na poradnictwie zawodowym i wychowawczym, z biegiem lat poszerzyła ona zakres świadczonej pomocy.

Początkowo do poradni kierowano dzieci i młodzież na wniosek szkoły i innych placówek oświatowo-wychowawczych, sądów dla nieletnich, MO i innych instytucji i organizacji społecznych, placówek służby zdrowia. Czasami dzieci i młodzież były kierowane do poradni przez szkołę lub zgłaszały się same bez skierowania. Od kilku lat **wymagany jest wniosek rodziców lub prawnych opiekunów dziecka**, aby zostało ono przebadane w poradni i jeśli będzie to konieczne podjęło terapię albo skorzystało z innych form pomocy.

Tabela 2 Liczba osób przyjętych w poradni w latach 1968-2008

Lata :	Dzieci do lat 7	Dzieci od 7 do 12 lat (szkoła podstawowa)	Dzieci od 13 do 16 lat (gimnazjum)	Powyżej 16 lat (szkoły ponadgimnazjalne)	Razem
1968-1969	39	145	134	5	323
1969-1970	7	206	145	12	370
1970-1971	12	101	214	19	346
1971-1972	26	89	42	1	158
1972-1973	103	268	388	18	777
1973-1974	76	367	402	20	865
1974-1975	101	215	210	10	536
1975-1976	23	367	267	2	659
1976-1977	60	474	196	12	742
1977-1978	103	347	334	16	800
1978-1979	74	283	200	9	566
1979-1980	-	-	-	-	502
1980-1981	-	-	-	-	481
1981-1982	-	-	-	-	700
1982-1983	-	-	-	-	670
1983-1984	-	-	-	-	695
1984-1985	-	-	-	-	590
1985-1986	-	-	-	-	563
1986-1987	-	-	-	-	555
1987-1988	-	-	-	-	640
1988-1989	-	-	-	-	556
1989-1990	-	-	-	-	613
1990-1991	-	-	-	-	769
1991-1992	-	-	-	-	670
1992-1993	-	-	-	-	621
1993-1994	-	-	-	-	677
1994-1995	-	-	-	-	703
1995-1996	-	-	-	-	877
1996-1997	-	-	-	-	1137
1997-1998	191	676	150	9	1026
1998-1999	178	564	265	213	1220
1999-2000	246	458	245	217	1166
2000-2001	342	590	382	220	1534
2001-2002	332	597	380	217	1526
2002-2003	547	520	276	315	1648
2003-2004	661	540	344	311	1856
2004-2005	460	510	350	307	1627
2005-2006	315	511	351	226	1402
2006-2007	467	573	324	243	1607
2007-2008	320	543	315	202	1660

Źródło: Sprawozdania z działalności Poradni w latach 1968 -2008

Obecnie poradnia realizuje swoje zadania przez prowadzenie działalności diagnostycznej, terapeutycznej, doradczej oraz profilaktycznej w środowisku wychowującym, a w szczególności:

- 1) **W zakresie diagnozy** prowadzi badania dzieci zgłaszających się do poradni, dokonuje diagnozy potrzeb edukacyjnych, odchyleń i zaburzeń rozwojowych dzieci i młodzieży, kwalifikuje do odpowiednich form pomocy psychologiczno-pedagogicznej, profilaktyczno-wychowawczej, opieki, kształcenia specjalnego i resocjalizacji;
- 2) **W zakresie terapii** - prowadzi różnego rodzaju formy terapii psychologicznej, pedagogicznej i społecznej w stosunku do dzieci i młodzieży, inspirowanie działalności terapeutycznej w szkołach i innych placówkach, udziela konsultacji i innych form pomocy merytorycznej w tym zakresie;
- 3) **W zakresie doradztwa** - prowadzi doradztwo psychologiczne i pedagogiczne dla dzieci i młodzieży, rodziców i nauczycieli oraz kształtuje u młodzieży umiejętność racjonalnego wyboru kierunku kształcenia i zawodu;
- 4) **W zakresie profilaktyki** zaburzeń rozwojowych i trudności wychowawczych wspiera rodzinę i szkołę, popularyzuje wiedzę psychologiczną i pedagogiczną, rozwija umiejętności wychowawcze, inicjuje różnorodne formy pracy wychowawczej w środowisku szkolnym i pozaszkolnym dziecka.

Ponadto poradnia psychologiczno-pedagogiczna prowadzi:

- **psychoedukację** - wspomaganie wychowawczej funkcji rodziny; wspomaganie rozwoju dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi; wspomaganie rozwoju dzieci i młodzieży ze specjalnymi uzdolnieniami; wskazywanie możliwości rozwijania umiejętności wychowawczych rodziców i nauczycieli,
- **konsultacje** - udzielanie konsultacji rodzicom, nauczycielom i uczniom dotyczących przede wszystkim: wspomaganie rozwoju dziecka, wychowania dzieci i młodzieży, rozwiązywanie problemów edukacyjnych, przystosowawczych, problemów dojrzewania i innych; udzielanie pomocy merytorycznej pedagogom, logopedom, nauczycielom,
- **działalność informacyjną**, - realizacja zadań placówki poza poradnią, w środowisku rodzinnym, interwencje kryzysowe, programy terapeutyczne w zaburzeniach rozwoju poznawczego i emocjonalnego, programy edukacyjne dla rodziców i nauczycieli dotyczące wspomaganie rozwoju poznawczego dziecka i doskonalenia umiejętności wychowawczych.

4.1 Działalność profilaktyczna

Przemiany społeczno-ekonomiczne i polityczne ostatnich lat sprawiły, że młodzież napotyka coraz więcej sytuacji utrudniających rozwój i osiągnięcie samodzielności. W teorii wychowania nastąpił kryzys celów i ideałów wychowawczych, w praktyce zaś dochodzą do głosu nowe trendy, których weryfikacja nastąpić może dopiero za kilka lat. Jednocześnie rodzice wychowawcy często czują się bezradni wobec przejawów młodzieńczego buntu. Tym bardziej, że bunt ten coraz częściej przynosi tragiczne skutki. Problemy, z którymi stykają się instytucje wychowujące to mała odporność młodzieży na stres (także szkolny), nieumiejętność radzenia sobie z sytuacjami trudnymi, kryzys ideałów, kryzys rodziny, kryzys szkoły jako instytucji wychowującej oraz coraz większe wymagania współczesnego świata w zakresie kwalifikacji zapewniających dobry start w dorosłe życie. Prowadzone badania wskazują stały wzrost liczby uczniów palących papierosy, pijących alkohol, odurzających się środkami chemicznymi lub narkotykami. Systematycznie obniża się wiek inicjacji alkoholowej i narkotykowej. Kontakt młodych ludzi z narkotykami i innymi środkami psychoaktywnymi powoduje nie tylko negatywne konsekwencje dla ich zdrowia i rozwoju, ale również wyzwala inne poważne zachowania ryzykowne (agresja, przestępczość, przedwczesne kontakty seksualne).

Działalność profilaktyczna poradni jest niejako odpowiedzią na coraz większe zagrożenia, jakie niesie ze sobą współczesna cywilizacja, a także formą wspierania szkoły i rodziny, instytucje te bowiem nie radzą sobie z wychowaniem jednostki.

Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Łańcucie prowadzi szeroko pojętą działalność profilaktyczną w zakresie:

- **niepowodzeń szkolnych;**
- **problemów wychowawczych;**
- **uzależnień i zachowań ryzykownych.**

Podjęmując działalność profilaktyczną pracownicy poradni realizują programy profilaktyczne, prowadzą warsztaty oraz prelekcje **dla rodziców i nauczycieli** z zakresu profilaktyki. Przykładowa tematyka zajęć profilaktycznych:

Zaburzenia rozwoju 6-latka,

Problemy emocjonalne dziecka w wieku przedszkolnym,

Dojrzałość szkolna oraz problem przyśpieszenia obowiązku szkolnego 6-latka,

Ryzyko dysleksji – znaczenie wczesnej diagnozy, pomocy i profilaktyki,

ADHD i dziecko nadpobudliwe,
Przyczyny trudności szkolnych,
Specyficzne i niespecyficzne trudności w nauce,
Dysleksja, dysgrafia i dysortografia, czyli specyficzne trudności w czytaniu i pisaniu,
Kary i nagrody w wychowaniu,
Postawy rodzicielskie i style wychowawcze,
Wpływ telewizji na zachowanie dzieci,
Rozwój emocjonalny dzieci i jego zaburzenia,
Zaburzenia nerwicowe u dzieci w wieku szkolnym,
Problemy wieku dorastania,
Autyzm wczesnodziecięcy,
Wpływ zaburzeń mowy na sytuację szkolną dziecka,
Wady wymowy – rozpoznawanie, zapobieganie,
Stymulowanie rozwoju mowy dzieci w wieku 0 – 3 lat,
Obraz samego siebie jako istotny czynnik planowania kariery zawodowej,
Jak pomóc dziecku w podjęciu decyzji wyboru szkoły ponadgimnazjalnej,
Jak pomóc dziecku radzić sobie ze stresem.

W zakresie profilaktyki poradnia w Łańcucie prowadzi także zajęcia warsztatowe **dla dzieci i młodzieży**, dotyczące:

- uzależnień,
- agresji,
- radzenia sobie ze stresem,
- radzenia sobie w sytuacjach konfliktowych,
- profilaktyka uzależnień,
- wagarów,
- przyszłości,
- aktywizacji zawodowej.

W ramach działalności profilaktycznej prowadzone są również psychologiczno – pedagogiczno – logopedyczne **badania przesiewowe** dla dzieci przedszkolnych, które mają na celu wczesne wykrycie dysharmonii rozwojowych i dostosowanie metod pracy stymulujących rozwój dziecka do indywidualnych potrzeb.

Od 2000 roku, w ramach współpracy z Instytutem Fizjologii i Patologii Słuchu w Warszawie wykonywane są przesiewowe, komputerowe badania słuchu „**Słyszę**”, wzroku

„Widzę” oraz mowy „Mówię” w przedszkolach i szkołach powiatu łańcuckiego. Badania te wykonywane są również co rok podczas Powiatowych Targów Edukacyjnych.

6. Komputerowe badanie słuchu z wykorzystaniem programu „Słyszę” podczas IV Targów Edukacyjnych

4.2 Działalność diagnostyczna

Działalność diagnostyczna stanowi nieodzowny element pracy poradni psychologiczno-pedagogicznej. Udzielenie porady, wydanie opinii w konkretnej sprawie wymaga rozpoznania problemu, z jakim zgłosiła się dana osoba do placówki. Dopiero na tej podstawie opracowuje się postępowanie naprawcze. Czynności diagnostyczne we wszystkich przypadkach są podobne, zmierzają do zebrania danych oraz ich przetwarzania, w celu znalezienia przyczyny sytuacji problemowej (trudności w nauce, problemów z zachowaniem itp.)

Od pierwszych lat istnienia placówki wykonywana jest specjalistyczna diagnoza psychologiczna, pedagogiczna i logopedyczna. W początkowym okresie jej funkcjonowania wykonywano również badania lekarskie.

Tabela 2 Liczba przeprowadzonych badań diagnostycznych w latach 1968-2008

Lata:	Badania psychologiczne	Badania pedagogiczne	Badania logopedyczne	Badania lekarskie	Ogółem:
1968-1969	-	-	-	-	320
1969-1970	-	-	-	-	370
1970-1971	-	-	-	346	346
1971-1972	-	-	-	-	550
1972-1973	-	-	-	-	777
1973-1974	-	-	-	-	800
1974-1975	-	-	-	-	-
1975-1976	-	-	-	-	-
1976-1977	-	-	-	-	-
1977-1978	-	-	-	800	800
1978-1979	-	-	-	-	-
1979-1980	334	462	-	168	964
1980-1981	294	366	-	301	970
1981-1982	667	644	-	221	1532
1982-1983	800	617	-	307	1724
1983-1984	571	612	-	225	1408
1984-1985	534	522	-	188	1244
1985-1986	384	504	-	-	888
1986-1987	414	473	-	-	887
1987-1988	615	440	-	-	1055
1988-1989	428	316	-	-	744
1989-1990	522	315	-	-	837
1990-1991	516	345	102	-	963
1991-1992	546	379	104	-	1029
1992-1993	534	303	111	-	948
1993-1994	658	391	97	-	1146
1994-1995	606	343	95	-	1044
1995-1996	764	547	128	-	1436
1996-1997	919	438	115	-	1472
1997-1998	1034	441	188	-	1663
1998-1999	1063	636	267	-	1966
1999-2000	1193	554	169	-	1916
2000-2001	991	589	581	-	2161
2001-2002	985	745	520	-	2250
2002-2003	1155	801	495	-	2451
2003-2004	1206	831	700	-	2737
2004-2005	1178	968	289	-	2335
2005-2006	1069	924	295	-	2288
2006-2007	1153	1015	512	-	2680
2007-2008	1075	783	458	-	2316

Źródło: Sprawozdania z działalności Poradni w Łąncucie w latach 1968 - 2008

3. Diagnoza psychologiczna

4.3 Praca terapeutyczna

Terapia to działanie zmierzające do likwidowania lub rozwiązywania problemu. Terapia ma na celu udzielenie pomocy rodzicom i ich dzieciom w pokonywaniu trudności w nauce, trudności wychowawczych i różnorodnych zaburzeń. Jest prowadzona indywidualnie i grupowo (w zależności od potrzeb).

Działania terapeutyczne w poradni psychologiczno-pedagogicznej mają formę terapii pedagogicznej, psychologicznej i logopedycznej.

Terapia pedagogiczna to specjalistyczna pomoc dziecku i jego rodzinie w pokonywaniu zaburzeń rozwojowych, trudności w nauce i zachowaniu się. Podmiotem oddziaływania pedagogicznego jest dziecko i jego środowisko.

Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Łąncucie prowadzi obecnie **terapię pedagogiczną dysleksji, dysgrafii, dysortografii, grupową terapię metodą kinezylogii edukacyjnej P. Dennisona, terapię metodą biofeedback.**

4. Zajęcia terapii pedagogicznej

W zakresie terapii pedagogicznej można wyróżnić między innymi **terapię dzieci młodszych**. Do tego typu terapii kwalifikowane są dzieci z trudnościami w nauce, w wieku od 6 do 9 lat, przejawiające dysharmonie rozwojowe i zaburzenia funkcji poznawczych, (wzrokowej, słuchowej, koordynacji wzrokowo – ruchowej). Do terapii wymagana jest wcześniejsza diagnoza psychologiczna i pedagogiczna, w miarę potrzeb również logopedyczna i lekarska. Czas trwania terapii uzależniony jest od potrzeb pacjenta.

Kolejną formą terapii pedagogicznej jest **terapia młodzieży**. Kwalifikowane są tutaj dzieci i młodzież od IV klasy szkoły podstawowej, gimnazjaliści i uczniowie szkół ponadgimnazjalnych, którzy przejawiają znaczące dysharmonie rozwojowe, zaburzone funkcje poznawcze: wzrokową, słuchową, koordynację wzrokowo - ruchową, specyficzne trudności w nauce szczególnie dotyczące ortografii oraz innych trudności w czytaniu i pisaniu wynikające z zaburzeń poznawczych.

W poradni prowadzona jest również **terapia grupowa** metodą kinezylogii edukacyjnej P. Dennisona. Dotyczy ona dzieci w wieku 6 – 10 lat (klasa O - III), u których występują m.in. trudności w czytaniu i pisaniu, wada wymowy, nadpobudliwość psychoruchowa. Aby dziecko mogło zostać zakwalifikowane na ten rodzaj terapii musi być zdiagnozowane przez

psychologa, pedagoga i logopedę. Zajęcia prowadzone tą metodą mają na celu:

- wspomaganie naturalnego rozwoju dziecka,
- stymulowanie rozwoju i integracji ruchowej poprzez integrację pracy półkul mózgowych,
- doskonalenie koordynacji wzrokowo-słuchowo-ruchowej,
- wyciszanie napięć, nabywanie umiejętności relaksacji i wizualizacji,
- usprawnianie koncentracji uwagi,
- usprawnianie zaburzonych funkcji istotnych w opanowaniu umiejętności czytania i pisania,
- usprawnianie czytania pod kątem: techniki, tempa, poprawności,
- poprawa poziomu ortograficznego wypowiedzi pisemnych,
- podnoszenie poziomu graficznego pisma,
- rozwijanie spontanicznej aktywności słuchowej,
- rozwijanie umiejętności współpracy w grupie.

Celem tej formy zajęć jest również stworzenie okazji do przeżycia pozytywnych doświadczeń wzmacniających poczucie własnej wartości i poprawiających samoocenę dziecka.

W roku szkolnym 2008/09 rozpoczęto prowadzenie terapii **metodą biofeedback**.

Ta forma terapii ma celu:

- wspomaganie potencjału intelektualnego
- poprawianie komfortu życia i funkcjonowania społecznego
- kształtowanie procesów efektywnego uczenia się

W terapii mogą uczestniczyć osoby, które mają problemy z koncentracją uwagi, słabą motywację do wysiłku intelektualnego, są nadpobudliwe psychoruchowo, wykazują nadmierną męczliwość psychiczną, niską samoocenę oraz te, u których zdiagnozowano dysleksję, dysgrafię, dyskalkulię.

Terapia metodą biofeedback polega na uczestniczeniu w swojego rodzaju grze video. Rolę klawiatury komputera, myszy, czy joysticka pełnią myśli pacjenta. Prezentowane na monitorze obrazy gry to efekt własnej pracy mózgu, którego możliwości psychoterapeuta w sposób bezpieczny uczy lepiej wykorzystywać: hamować niepożądane fale mózgowe, a stymulować pożądane.

Podczas wszystkich form terapii pedagogicznej stosuje się różne metody pracy, wśród nich: ćwiczenia o charakterze relaksacyjnym, logicznego myślenia, koncentracji uwagi, zapamiętywania, usprawnianie funkcji analizatora wzrokowego i pamięci wzrokowej, usprawnianie funkcji analizatora słuchowego oraz pamięci słuchowej, ćwiczenia usprawniające koordynację wzrokowo-ruchową oraz wzrokowo-słuchową, rozwijanie sprawności ruchowej i manualnej, naukę czytania metodą sylabową, naukę poprawnej pisowni

oraz kształtowanie umiejętności poprawnego wypowiadania się w formie pisemnej i ustnej. W terapii wykorzystywane są liczne, profesjonalne programy komputerowe.

Terapia psychologiczna prowadzona w poradni psychologiczno-pedagogicznej polega przede wszystkim na organizowaniu spotkań indywidualnych z dziećmi, młodzieżą i rodzicami, które mają na celu niesienia pomocy psychologicznej. Psycholodzy pracujący w poradni pomagają rodzicom i nauczycielom w diagnozowaniu i rozwijaniu potencjalnych możliwości oraz mocnych stron ucznia oraz w diagnozowaniu i rozwijaniu możliwości dziecka zdolnego.

W Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Łańcucie, w **ramach terapii psychologicznej** prowadzone są **zajęcia dla dzieci i młodzieży z trudnościami emocjonalnymi, adaptacyjnymi i rozwojowymi, psychoterapia nerwicy i depresji młodzieńczej oraz terapia moczenia nocnego.**

Celem terapii psychologicznej jest:

- przygotowanie uczniów do lepszego funkcjonowania psychospołecznego i poprawa jakości życia,
- wyciszenie negatywnych emocji i napięć,
- zapobieganie powstawaniu zaburzeń w zachowaniu,
- eliminowanie zachowań niepożądanych,
- podnoszenie kompetencji społecznych,
- lepsze funkcjonowanie w roli ucznia,
- samopoznanie i podnoszenie samooceny,
- ukształtowanie motywacji do pracy nad sobą,
- zredukowanie ilości objawów neurotycznych, depresyjnych itp.,
- obniżenie zagrożenia próbą samobójczą,
- wspieranie leczenia psychiatrycznego,

Prowadzona przez Poradnię Psychologiczno-Pedagogiczną w Łańcucie terapia psychologiczna ma na celu również pedagogizację rodziców i przygotowanie ich do roli osoby wspierającej.

W ramach terapii psychologicznej, w poradni prowadzona jest **psychoterapia młodzieży**. Polega ona na świadomym stosowaniu określonych procedur terapeutycznych

przez terapeutę w oparciu o naukowo uznane metody psychoterapii. Najbardziej skuteczna jest terapia poznawczo - behawioralna oraz psychoterapia psychodynamiczna krótkotrwała. Pierwszeństwo w kwalifikacji mają osoby zagrożone próbą samobójczą oraz takie, które z powodu lęków napadowych czy fobii nie są w stanie prawidłowo pełnić ról społecznych, np. nie uczęszczają do szkoły.

Kolejna forma terapii psychologicznej dotyczy **dzieci młodszych**. Podejmowane działania terapeutyczne obejmują indywidualną pracę z dzieckiem jak też z rodzicami (np. w postaci rozmów indywidualnych, treningu umiejętności wychowawczych, porad wychowawczych). Pomocą objęte są dzieci u których stwierdzono trudności emocjonalne (m.in nadpobudliwość, lęki, jąkanie), dysharmonie rozwojowe (w tym obniżony rozwój umysłowy, niską samodzielność), zaburzenia zachowania i samooceny, a ich rodzice chcą zaangażować się w pomoc i pracę nad trudnościami.

Inną formą terapii jest **terapia dzieci moczących się**. Są do niej kwalifikowane dzieci w wieku od 5 do 10 lat, u których występuje moczenie pierwotne, dzieci, u których nie stwierdza się wad fizycznych układu moczowego, dzieci, które nie przyjmują leków mogących negatywnie wpływać na funkcjonowanie układu wydalniczego, oraz dzieci, których obojwoje rodzice chcą zaangażować się w pomoc i pracę.

Podczas terapii psychologicznej stosowane są następujące metody pracy:

1. Metody o charakterze relaksacyjnym: ćwiczenia relaksacyjne metodą Jacobsona, ćwiczenia ruchowe wg Dennisona, ćwiczenia metodą Wittenberga, ćwiczenia metodą Alexandra, gry i zabawy ruchowe oraz wizualizacja swobodna lub kierowana przy muzyce.
2. Metody terapeutyczne: wywiad, rozmowa kierowana, wypowiedz swobodna, metody projekcyjne, metody terapii kognitywnej, metody terapii behawioralnej, metody terapii psychodynamicznej, metody RTZ.

Terapia logopedyczna to kolejna forma terapii prowadzona w poradni.

Mowa jest jedną z ważnych umiejętności, przez której pryzmat dokonuje się m.in. oceny funkcjonowania dziecka, istnieje bowiem ścisła zależność powodzeń szkolnych dziecka od poziomu rozwoju mowy. Wśród wielu umiejętności ocenianych w badaniu tzw. dojrzałości szkolnej określa się także poziom, sposób i jakość porozumiewania się językowego słownego, czyli mowy.

Zajęcia logopedyczne organizuje się dla uczniów w przypadkach zaburzeń mowy, powodujących zakłócenia komunikacji językowej oraz utrudniających

naukę szkolną. Terapią logopedyczną objęte są osoby z różnymi zaburzeniami mowy i wadami wymowy. Możemy tutaj wymienić: opóźnienie rozwoju mowy (proste opóźnienie rozwoju mowy, alalia), wady wymowy związane z nieprawidłową artykulacją głosek (dyslalie), wady wymowy spowodowane porażeniem mózgowym (dyzartie), wady wymowy spowodowane wadą zgryzu, rozszczepami warg, podniebienia oraz niedosłuchem (dysglosje), wady wymowy dzieci upośledzonych umysłowo (schizofazje), nie płynność mowy (jąkanie, gielkot, RNM).

5. Zajęcia terapii logopedycznej

Celem terapii logopedycznej jest:

- podniesienie kompetencji językowych
- pobudzanie aktywności werbalnej
- eliminowanie różnych zaburzeń mowy i wad wymowy
- stymulowanie rozwoju mowy

Terapia logopedyczna na terenie poradni najczęściej prowadzona jest indywidualnie. Podczas zajęć stosowane są różne metody terapeutyczne, w zależności od rodzaju zaburzenia.

4.4 Pomoc uczniom wybitnie zdolnym

Pomoc ta organizowana jest w formie zajęć psychoedukacyjnych dla uczniów i rodziców oraz porad, konsultacji oraz warsztatów dla rodziców i nauczycieli. **Z pomocy tej mogą korzystać dzieci i młodzież zdolna oraz wybitnie zdolna, a także ich rodzice i nauczyciele.** Pomoc ta polega na:

- diagnozowaniu środowiska ucznia,
- rozpoznawaniu możliwości oraz indywidualnych potrzeb ucznia i umożliwianiu ich zaspokajania,
- wspieraniu ucznia w rozwoju,
- organizowaniu różnych form pomocy psychologiczno-pedagogicznej,
- wspieraniu ucznia w dokonywaniu wyboru kierunku dalszego kształcenia, planowanie kariery zawodowej,
- udzielanie nauczycielom pomocy w dostosowaniu wymagań edukacyjnych wynikających z realizacji przez nich programów, toków nauczania do indywidualnych potrzeb ucznia,
- umożliwianie rodzicom i nauczycielom rozwijanie ich umiejętności wychowawczych.

Zadania te są realizowane przez psychologów i pedagogów.

4.5 Doradztwo zawodowe

Jak podaje Biuletyn Informacyjny Ministerstwa Edukacji narodowej do zadań poradni psychologiczno-pedagogicznej związanych z doradztwem zawodowym należy zapewnienie specjalistycznej pomocy uczniom w podejmowaniu optymalnych decyzji w zakresie prawidłowego wyboru zawodu i kierunku dalszego kształcenia, kształtowanie u młodzieży aktywnej postawy wobec swojego życia zawodowego, uświadomienie uczniom konieczności konfrontowania swoich predyspozycji psychofizycznych, potrzeb i wartości z obiektywnymi wymaganiami stawianymi przez zawody i rynek pracy oraz udzielanie pomocy specjalistycznej szkołom w prowadzeniu orientacji szkolno-zawodowej³.

Początkowo działalność Poradni koncentrowała się głównie na poradnictwie wychowawczym i zawodowym. Preorientacja wychowawcza dotyczyła dzieci i młodzieży przejawiającej trudności wychowawcze, trudności w nauce.

W jej zakresie udzielano pomocy osobom:

- opóźnionym w rozwoju fizycznym,

³ Biuletyn Informacji Ministra Edukacji Narodowej 6/93, Warszawa 1993r.

- o obniżonej sprawności umysłowej,
- z zaburzeniami w zachowaniu,
- z zaburzona osobowością na tle uszkodzeń mózgu, aktualnej choroby lub innych,
- z fragmentarycznym opóźnieniem rozwoju psychicznego,

A także osobom:

- w trudnych warunkach materialnych, mieszkaniowych,
- zaniedbywanych wychowawczo,
- zdemoralizowanych.

Poradnia współpracowała także z pełnomocnikiem do spraw preorientacji zawodowej w szkołach podstawowych. Praca związana z preorientacją zawodową i poradnictwem zawodowym dotyczyła uczniów klas VII i VIII. Poradnictwo dotyczyło głównie młodzieży, która nie potrafiła wybrać kierunku kształcenia lub zaistniał konflikt między młodym człowiekiem a jego rodzicami i nauczycielami co do wyboru zawodu. Doradztwo zawodowe obejmowało również uczniów proponowanych do klas z uzawodowieniem oraz uczniów z różnego rodzaju schorzeniami w celu określenia ich możliwości zawodowych.

Obecnie doradztwem zawodowym Poradnia obejmuje młodzież gimnazjalną w zakresie zajęć warsztatowych, wspomagających podjęcie decyzji zawodowej oraz badań określających uzdolnienia i zainteresowania uczniów. Gimnazjaliści, których stan zdrowia jest przeciwwskazaniem do podjęcia nauki w danym zawodzie uzyskują opinie w sprawie przyjęcia do klasy I szkoły ponadgimnazjalnej kandydata z problemami zdrowotnymi. Doradztwem zawodowym objęta jest też młodzież ze szkół ponadgimnazjalnych w zakresie diagnozy uzdolnień i zainteresowań oraz wspólnego wytyczenia indywidualnych ścieżek kariery zawodowej. W ofercie poradni znajdują się różnego typu zajęcia warsztatowe, aktywizujące i wspomagające dla maturzystów.

4.6 Doradztwo i wsparcie dla nauczycieli i rodziców

Pomoc udzielana nauczycielom i rodzicom początkowo związana była głównie z poradnictwem wychowawczym i zawodowym. W zakresie poradnictwa wychowawczego :

- udzielano porad dotyczących toku postępowania pedagogicznego rodzicom i nauczycielom dziecka w zakresie zwalczania trudności wychowawczych i trudności w nauce zaraz po zbadaniu,
- wygłaszano odczyty, prelekcje na tematy związane z problematyką wychowawczą,
- na konferencjach szkolono nauczyciel, którzy prowadzili zespoły kompensacyjne,

-szkolono wychowawców przedszkoli w zakresie badania dojrzałości szkolnej dzieci wstępujących do szkoły.

W zakresie poradnictwa zawodowego dla rodziców i nauczycieli prowadzono:

- pogadanki o wyborze zawodu dla rodziców i nauczycieli,
- prelekcje ogólnopedagogiczne dla rodziców,
- konsultacje dla nauczycieli i wychowawców dotyczące poradnictwa zawodowego,
- narady i szkolenia dla nauczycieli,
- szkolenia dla dyrektorów szkół w zakresie preorientacji zawodowej.

Wraz z rozszerzaniem się działalności poradni zwiększał się także zakres pomocy udzielanej nauczycielom i rodzicom. Stopniowo zwiększano liczbę organizowanych konsultacji, prelekcji i szkoleń. Zaczęto również organizować wykłady, treningi i warsztaty dla rodziców i nauczycieli o coraz szerszej tematyce oraz spotkania z radą pedagogiczną. Organizowane są również prelekcje i pogadanki dotyczące zagadnień rozwojowych, wychowawczych, profilaktyki uzależnień oraz preorientacji zawodowej. W ostatnich latach poradnia organizuje coraz więcej zajęć i warsztatów profilaktycznych dla nauczycieli. Dotyczą one głównie uzależnień, walki ze stresem, sytuacji konfliktowych i wielu innych kwestii związanych z wychowaniem współczesnej młodzieży.

4.7 Działalność orzeczniczo-opiniująca

Działalność orzeczniczo - opiniująca stanowi bardzo ważny obszar działalności poradni psychologiczno-pedagogicznych. Traktowana jest jako pośrednia forma pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej dzieciom i młodzieży.

W początkowych latach funkcjonowania poradnia wydawała jedynie opinie. Dotyczyły one trudności wychowawczych i trudności w nauce oraz dojrzałości szkolnej i niedorozwoju umysłowego, a także wyboru zawodu. W roku szkolnym 1973-1974 poradnia zaczęła wydawać orzeczenia kwalifikacyjne oraz opinie o skierowaniu dziecka do szkoły specjalnej. Szersza działalność orzecznicza i opiniująca poradni w Łańcucie rozpoczęła się w roku szkolnym 1973-1974. W tymże roku oraz przez kolejne 20 lat działania poradni wydawano orzeczenia:

- kwalifikujące do indywidualnego nauczania w domu,
- kwalifikujące do pomocy korekcyjno-wyrównawczej,

- dla placówek kształcenia specjalnego dla dzieci: niedowidzących, niewidomych, niedosłyszających, głuchych, upośledzonych umysłowo w stopniu lekkim, umiarkowanym i znacznym, z kalectwem narządu ruchu, przewlekłe chorych,
- w sprawie umieszczenia w placówce resocjalizacyjnej,
- dla uczniów z grup dyspersyjnych dotyczących kształcenia w szkołach ponadpodstawowych: zawodowych, liceach ogólnokształcących.
- kwalifikujące do re kwalifikacji,

Wydawano opinie w sprawie:

- przyśpieszenia obowiązku szkolnego,
- odroczenia obowiązku szkolnego,
- usprawiedliwiania niewypełnienia obowiązku szkolnego,
- powtarzania klasy,
- przenoszenia uczniów do klas programowo wyższych,
- udziału w koloniach zdrowotnych,
- przeniesienia do szkolnictwa zawodowego z nieukończoną szkołą podstawową,
- inne opinie o przebadanych dla instytucji kierujących⁴.

Obecnie Poradnia wydaje opinie w sprawach:

- 1) Wcześniejszego przyjęcia dziecka do szkoły podstawowej oraz odroczenia rozpoczęcia spełniania obowiązku szkolnego;
- 2) Pozostawienia ucznia klasy I-III szkoły podstawowej na drugi rok w tej samej klasie;
- 3) Objęcia ucznia nauką w klasie terapeutycznej;
- 4) Dostosowania wymagań edukacyjnych wynikających z programu nauczania do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia, u którego stwierdzono zaburzenia i odchylenia rozwojowe lub specyficzne trudności w uczeniu się, uniemożliwiające sprostanie tym wymaganiom;
- 5) Zwolnienia ucznia z wadą słuchu lub z głęboką dysleksją rozwojową z nauki drugiego języka obcego;
- 6) Udzielenia zezwolenia na indywidualny program lub tok nauki;
- 7) Przyjęcia ucznia gimnazjum do oddziału przysposabiającego do pracy;
- 8) Przyjęcia do klasy pierwszej szkoły ponadgimnazjalnej, zasadniczej szkoły zawodowej, liceum ogólnokształcącego, liceum profilowanego i technikum, a także klasy pierwszej szkoły

⁴ Sprawozdania z działalności poradni w latach 1968 - 2008.

średniej na podbudowie programowej szkoły zasadniczej, szkoły policealnej i szkoły pomaturalnej, kandydata z problemami zdrowotnymi, ograniczającymi możliwości wyboru kierunku kształcenia ze względu na stan zdrowia;

9) Przystąpienia ucznia lub absolwenta z zaburzeniami i odchyleniami rozwojowymi lub ze specyficznymi trudnościami w uczeniu się odpowiednio do sprawdzianu przeprowadzanego w ostatnim roku nauki w szkole podstawowej, egzaminu przeprowadzanego w ostatnim roku nauki w gimnazjum, egzaminu maturalnego lub egzaminu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe, w warunkach i formie dostosowanych do indywidualnych potrzeb psychofizycznych ucznia lub absolwenta;

10) Innych określonych w odrębnych przepisach⁵.

Opinię wydaje się na pisemny wniosek rodziców dziecka. Na wniosek lub za zgodą rodziców dziecka poradnia przekazuje kopię opinii do przedszkola, szkoły lub placówki, do której uczęszcza dziecko.

Opinia poradni zawiera: oznaczenie poradni wydającej opinię; imię i nazwisko dziecka, którego dotyczy opinia, datę i miejsce jego urodzenia oraz miejsce zamieszkania, a w przypadku ucznia również nazwę i adres szkoły oraz oznaczenie klasy, do której uczeń uczęszcza; stanowisko poradni w sprawie, której dotyczy opinia, oraz szczegółowe jego uzasadnienie; wskazanie odpowiedniej formy pomocy, w szczególności pomocy psychologiczno-pedagogicznej udzielanej w przedszkolu, szkole lub placówce, stosownie do potrzeb oraz szczegółowe uzasadnienie wskazanej formy pomocy.⁶

Na mocy rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 12 lutego 2001 (z późniejszymi zmianami), w publicznych poradniach psychologiczno – pedagogicznych są organizowane i działają zespoły orzekające. W skład zespołu wchodzi: dyrektor poradni jako przewodniczący zespołu, psycholog – opracowujący diagnozę psychologiczną, pedagog – opracowujący diagnozę pedagogiczną, lekarz – konsultujący diagnozę medyczną, logopeda i inni specjaliści, w tym spoza poradni, jeżeli ich udział w pracach zespołu jest niezbędny - opracowujący diagnozę w zakresie posiadanej specjalności. W posiedzeniu zespołu mogą wziąć udział rodzice, o ile wyrażą taką wolę.

⁵ Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 11 grudnia 2002 roku w sprawie szczegółowych zasad działania publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tym publicznych poradni specjalistycznych Dz. U. 2003 r. art. 4, ust. 1.

⁶ Tamże art. 1, ust. 5.

Zespoły orzekające wydają:

- 1) Orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej oraz niedostosowanej społecznie, wymagającej stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy;
- 2) Orzeczenia o potrzebie indywidualnego obowiązkowego rocznego przygotowania przedszkolnego, dla dzieci, których stan zdrowia uniemożliwia lub znacznie utrudnia uczęszczanie do przedszkola lub oddziału przedszkolnego zorganizowanego w szkole podstawowej;
- 3) Orzeczenia o potrzebie indywidualnego nauczania dla dzieci i młodzieży, których stan zdrowia uniemożliwia lub znacznie utrudnia uczęszczanie do szkoły;
- 4) Orzeczenia o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych dla dzieci i młodzieży upośledzonych umysłowo w stopniu głębokim;
- 5) Opinie o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka od chwili wykrycia niepełnosprawności do podjęcia nauki w szkole.⁷

Zespoły orzekające wydają orzeczenia dla uczniów szkół mających siedzibę na terenie działania poradni. W przypadku uczniów będących wychowankami burs, domów wczasów dziecięcych, specjalnych ośrodków szkolno-wychowawczych oraz młodzieżowych ośrodków socjoterapii, orzeczenia mogą wydawać również zespoły działające w poradniach właściwych ze względu na siedzibę placówki, w której uczeń przebywa, lub miejsce zamieszkania ucznia. Orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego dla dzieci przed rozpoczęciem obowiązku szkolnego, orzeczenia o potrzebie indywidualnego przygotowania przedszkolnego oraz orzeczenia o potrzebie zajęć rewalidacyjno-wychowawczych wydają zespoły działające w poradniach właściwych ze względu na miejsce zamieszkania dziecka. Opinie wydają zespoły działające w poradniach właściwych ze względu na miejsce zamieszkania dziecka, z zastrzeżeniem, że orzeczenia oraz opinie dla dzieci niewidomych i słabo widzących, niesłyszących i słabo słyszących oraz dla dzieci z autyzmem wydają zespoły działające w poradniach wskazanych przez kuratora oświaty, za zgodą organu prowadzącego.

Orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego wydawane są dla uczniów: niesłyszących, słabo słyszących, niewidomych, słabo widzących, z niepełnosprawnością ruchową, z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim, z upośledzeniem umysłowym

⁷ Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 września 2008r. w sprawie orzeczeń i opinii wydawanych przez zespoły orzekające działające w publicznych poradniach psychologiczno – pedagogicznych, Dz.U. z dnia 30 września 2008r.

w stopniu umiarkowanym lub znacznym, z autyzmem, ze sprzężonymi niepełnosprawnościami, przewlekle chorych, niedostosowanych społecznie, zagrożonych niedostosowaniem społecznym, zagrożonych uzależnieniem, z zaburzeniami zachowania.

W strukturze dokumentu wyodrębnia się: dane personalne dziecka, skład zespołu orzekającego, decyzję o potrzebie kształcenia specjalnego z jej uzasadnieniem, diagnozę interdyscyplinarną oraz zalecenia. W zależności od rodzaju i stopnia niepełnosprawności proponuje się zajęcia:

1. korekcyjne wady postawy, dla uczniów z niepełnosprawnością ruchową;
2. korygujące wady wymowy (logopedyczne), dla uczniów z zaburzeniami mowy, które powodują zakłócenia komunikacji językowej oraz utrudniają naukę;
3. orientacji przestrzennej i poruszania się dla uczniów niewidomych;
4. nauki języka migowego lub innych alternatywnych metod komunikacji dla uczniów niesłyszących;

Należy podkreślić, iż odchodzi się od jednoznacznego określania miejsca realizacji kształcenia specjalnego (np. szkoła ogólnodostępna, integracyjna, oddział integracyjny, szkoła specjalna, specjalny ośrodek szkolno-wychowawczy) wskazując różne możliwe formy tego kształcenia obejmującego dziecko z daną niepełnosprawnością.

Orzeczenia o potrzebie nauczania indywidualnego wydawane są w sytuacji poważnych ograniczeń spowodowanych zaburzeniami narządu ruchu lub wynikającymi z przewlekłej choroby. Okres nauczania indywidualnego uwarunkowany jest stanem zdrowia ucznia, definiowanym w zaświadczeniu lekarskim.

Opinie o potrzebie wczesnego wspomaganie rozwoju dziecka wydawane są w przypadku konieczności podjęcia działań w zakresie stymulowania psychoruchowego i społecznego rozwoju dziecka od chwili wykrycia niepełnosprawności do podjęcia nauki w szkole.

Powyższe orzeczenia i opinie wystawia poradnia na skierowany do zespołu orzekającego pisemny wniosek rodziców/opiekunów prawnych. Od decyzji zespołu orzekającego poradni psychologiczno-pedagogicznej przysługuje prawo odwołania do kuratora oświaty.

Tabela 3 Liczba orzeczeń i opinii wydawanych przez Poradnię w latach 1968-2008

Lata:	Liczba wydanych orzeczeń:	Liczba wydanych opinii:
1968-1969	-	109
1969-1970	-	100
1970-1971	-	33
1971-1972	-	32
1972-1973	-	-
1973-1974	16	49
1974-1975	8	50
1975-1976	8	57
1976-1977	12	94
1977-1978	-	94
1978-1979	-	66
1979-1980	205	108
1980-1981	247	218
1981-1982	287	525
1982-1983	310	513
1983-1984	292	500
1984-1985	198	372
1985-1986	120	490
1986-1987	213	544
1987-1988	211	61
1988-1989	213	54
1989-1990	180	52
1990-1991	169	58
1991-1992	50	409
1992-1993	65	371
1993-1994	77	366
1994-1995	110	357
1995-1996	103	527
1996-1997	136	647
1997-1998	139	801
1998-1999	143	855
1999-2000	160	656
2000-2001	73	786
2001-2002	57	675
2002-2003	132	971
2003-2004	117	1502
2004-2005	132	1608
2005-2006	127	1784
2006-2007	135	1572
2007-2008	208	1686

Źródło: Sprawozdania z działalności Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Łańcucie w latach 1968-2008

Powyższa tabelka ilustruje liczbę orzeczeń i opinii wydawanych w ciągu całej działalności poradni. Analizując powyższą tabelę nie sposób nie zauważyć ogromnej tendencji wzrostowej liczby wydanych orzeczeń i opinii. W pierwszych latach działania poradni nie wydawano orzeczeń a w ostatnim roku wydano ich aż 208. Jeśli chodzi o opinie w początkowym okresie istnienia poradni ich liczba wynosiła nie więcej niż 100, a w ostatnich latach już nawet 1784 (2005-2004).

Tabela 4 Liczba osób objętych różnymi formami pomocy bezpośredniej

Formy pomocy bezpośredniej	Poradnictwo wychowawcze (liczba osób)	Poradnictwo/do radztwo zawodowe (liczba osób)	Wywiady i interwencje poza poradnią (liczba godzin)	Porady bez badań (liczba osób)	Zajęcia korekcyjno-Wyrównawcze/terapia pedagogiczna (liczba osób)	Terapia logopedyczna (liczba osób)	Psychoterapia (liczba osób)	Inne porady ind. na podst. bad. diagnost. (liczba osób)	Terapia metoda Dennisona (liczba osób)	Terapia pedagogiczna (liczba osób)	Porady po badaniach przesiewowych (liczba osób)
Lata:											
7	170	81	184	-	-	-	-	-	-	-	-
1969-1970	194	100	257	3	-	-	-	-	-	-	-
1970-1971	159	187	55	-	-	-	-	-	-	-	-
1971-1972	158	-	34	12	-	-	-	-	-	-	-
1972-1973	477	303	-	26	-	-	-	-	-	-	-
1973-1974	680	185	44	30	-	-	-	-	-	-	-
1974-1975	427	109	75	9	-	-	-	-	-	-	-
1975-1976	316	161	220	25	-	-	-	-	-	-	-
1976-1977	268	64	190	135	-	-	-	-	-	-	-
1977-1978	714	86	194	22	-	-	-	-	-	-	-
1978-1979	566	26	87	6	-	-	-	-	-	-	-
1979-1980	-	-	-	9	-	26	-	86	-	-	-
1980-1981	-	-	-	-	-	59	-	190	-	-	-
1981-1982	-	-	-	23	-	35	-	689	-	-	-
1982-1983	-	-	-	20	5	47	-	688	-	-	-
1983-1984	-	-	-	7	2	65	-	674	-	-	-
1984-1985	-	-	-	19	144	65	-	226	-	-	-
1985-1986	-	-	-	24	6	-	-	549	-	-	-
1986-1987	-	-	-	1	10	-	-	100	-	-	-
1987-1988	-	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-
1988-1989	-	-	-	-	4	36	-	-	-	-	-
1989-1990	-	-	-	-	3	120	-	-	-	-	-
1990-1991	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
1991-1992	-	-	-	2	14	107	-	13	-	-	-
1992-1993	-	-	-	237	19	111	-	160	-	-	-
1993-1994	-	44	-	212	11	97	-	222	-	-	-
1994-1995	-	-	-	215	29	65	-	93	-	-	-
1995-1996	-	-	-	880	24	109	-	13	-	-	-
1996-1997	-	-	-	938	32	115	-	29	-	-	-
1997-1998	-	-	-	860	17	159	-	29	-	-	-
1998-1999	-	-	-	102	33	225	-	383	-	-	-
1999-2000	-	-	-	112	40	171	21	221	-	-	-
2000-2001	-	26	-	296	23	326	16	336	-	-	-
2001-2002	-	35	-	276	25	376	19	421	-	-	-
2002-2003	-	56	-	494	23	326	17	451	-	-	-
2003-2004	-	82	-	352	23	292	52	241	7	-	-
2004-2005	-	76	-	214	27	213	42	434	-	-	-
2005-2006	-	87	-	194	24	205	39	173	5	-	175
2006-2007	-	127	-	128	39	175	26	167	6	-	420
2007-2008	-	135	-	175	38	148	17	231	-	32	476

Źródło: Sprawozdania z działalności Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej w Łańcucie w latach 1968-2008

4.8 Współpraca ze środowiskiem lokalnym

Od początku swego istnienia Poradnia Psychologiczno - Pedagogiczna w Łąncucie współpracowała z różnymi instytucjami. Wśród nich należy wymienić między innymi szkoły ogólnodostępne, szkoły specjalne, placówki opiekuńczo-wychowawcze, instytucje społeczne, sąd, instytucje służby zdrowia oraz inne poradnie. Z biegiem lat liczba instytucji z którymi współpracuje poradnia w Łąncucie zwiększa się. Oprócz już wymienionych instytucji należy dodać współpracę z Klubem Profilaktyczno-Wychowawczą „Wzrastanie”, Poradnią Zdrowia Psychicznego w Łąncucie, Rodzinnym Domem Dziecka w Łopuszce, Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie, MOPSem, Strażą Pożarną, Policją, Powiatowym Urzędem Pracy, Sanepidem. Poradnia podejmuje także współpracę z uczelniami wyższymi, pracownicy poradni uczestniczą w konferencjach naukowych organizowanych przez uczelnie wyższe oraz prowadzą praktyki studenckie. Placówka prowadzi również punkty konsultacyjne w oddziale żłobkowym przy Przedszkolu nr 2 w Łąncucie oraz w Klubie Profilaktyczno-Wychowawczym „Wzrastanie”.

Z inicjatywy mgr Marii Masłyk – pedagoga z Poradni Psychologiczno Pedagogicznej, w 2002 roku przy poradni został założony **Oddział Terenowy Polskiego Towarzystwa Dysleksji nr 46 w Łąncucie**, który działa do chwili obecnej. Zrzesza rodziców dzieci ze specyficznymi trudnościami w czytaniu i pisaniu (dysleksją, dysgrafią, dysortografią) oraz psychologów, pedagogów, logopedów i nauczycieli pracujących z takimi dziećmi.

5. Poradnictwo psychologiczno – pedagogiczne w systemie oświaty

Poradnictwo psychologiczno-pedagogiczne w resorcie edukacji realizują **publiczne poradnie psychologiczno-pedagogiczne**. Są to instytucje od 40 lat dzielnie wspomagające polską edukację. **Udzielają one dzieciom i młodzieży pomocy psychologiczno-pedagogicznej, logopedycznej, porad w wyborze kierunku kształcenia i zawodu, a także pomagają rodzicom i nauczycielom w rozwiązywaniu różnego rodzaju problemów związanych z wychowywaniem i kształceniem dzieci i młodzieży.** Korzystanie z ich usług jest dobrowolne i bezpłatne. Funkcjonują na terenie całego kraju i obejmują swoim działaniem dzieci i młodzież w wieku od 0-19 lat, ich rodziców lub opiekunów oraz nauczycieli i wychowawców. Poradnie psychologiczno-pedagogiczne są placówkami oświatowymi działającymi w ramach systemu oświaty, finansowanie ich działalności jest obowiązkiem jednostek samorządu lokalnego (organów prowadzących), merytorycznie podlegają właściwym kuratoriom oświaty oraz Ministerstwu Edukacji Narodowej.

Nazwa poradnie psychologiczno-pedagogiczne istnieje od 1993 roku, kiedy to na mocy rozporządzenia MEN zostały przekształcone z poradni wychowawczo-zawodowych. Struktura organizacyjna tychże placówek jest uzależniona od lokalnych możliwości, natomiast wachlarz świadczonych usług zawsze rozległy i dostosowany do potrzeb osób, do których pomoc jest adresowana⁸. Poradnia to placówka, której celem jest udzielanie pomocy dzieciom, młodzieży oraz wszystkim, którzy z racji zawodu (nauczyciele) czy pełnionej funkcji (rodzice) są odpowiedzialni za wychowanie i rozwój dzieci i młodzieży⁹.

Pomoc psychologiczno-pedagogiczna to wspieranie nauczycieli i rodziców w rozwiązywaniu problemów związanych z rozwojem dzieci i młodzieży oraz ich edukacją i wychowaniem. Polega ona w szczególności na:

- 1) Diagnozowaniu środowiska ucznia;
- 2) Rozpoznawaniu potencjalnych możliwości oraz indywidualnych potrzeb ucznia i umożliwianiu ich zaspokojenia;
- 3) Rozpoznawaniu przyczyn trudności w nauce i niepowodzeń szkolnych;
- 4) Wspieraniu ucznia z wybitnymi uzdolnieniami;
- 5) Organizowaniu różnych form pomocy psychologiczno-pedagogicznej;

⁸ *Encyklopedia Pedagogiczna XXI wieku*, tom IV, Warszawa 2005r.

⁹ *Główne kierunki doskonalenia systemu edukacji w Polsce*, MEN, Warszawa 1994r.

- 6) Podejmowaniu działań wychowawczych i profilaktycznych wynikających z programu wychowawczego szkoły i programu profilaktyki, o których mowa w odrębnych przepisach, oraz wspieraniu nauczycieli w tym zakresie;
- 7) Prowadzeniu edukacji prozdrowotnej i promocji zdrowia wśród uczniów, nauczycieli i rodziców;
- 8) Wspieraniu uczniów, metodami aktywnymi, w dokonywaniu wyboru kierunku dalszego kształcenia, zawodu i planowaniu kariery zawodowej oraz udzielaniu informacji w tym zakresie;
- 9) Wspieraniu nauczycieli w organizowaniu wewnątrzszkolnego systemu doradztwa oraz zajęć związanych z wyborem kierunku kształcenia i zawodu;
- 10) Wspieraniu nauczycieli i rodziców w działaniach wyrównujących szanse edukacyjne ucznia;
- 11) Udzielaniu nauczycielom pomocy w dostosowaniu wymagań edukacyjnych wynikających z realizowanych przez nich programów nauczania do indywidualnych potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych ucznia, u którego stwierdzono zaburzenia i odchylenia rozwojowe lub specyficzne trudności w uczeniu się, uniemożliwiające sprostanie tym wymaganiom;
- 12) Wspieraniu rodziców i nauczycieli w rozwiązywaniu problemów wychowawczych;
- 13) Umożliwianiu rozwijania umiejętności wychowawczych rodziców i nauczycieli;
- 14) Podejmowaniu działań mediacyjnych i interwencyjnych w sytuacjach kryzysowych¹⁰.

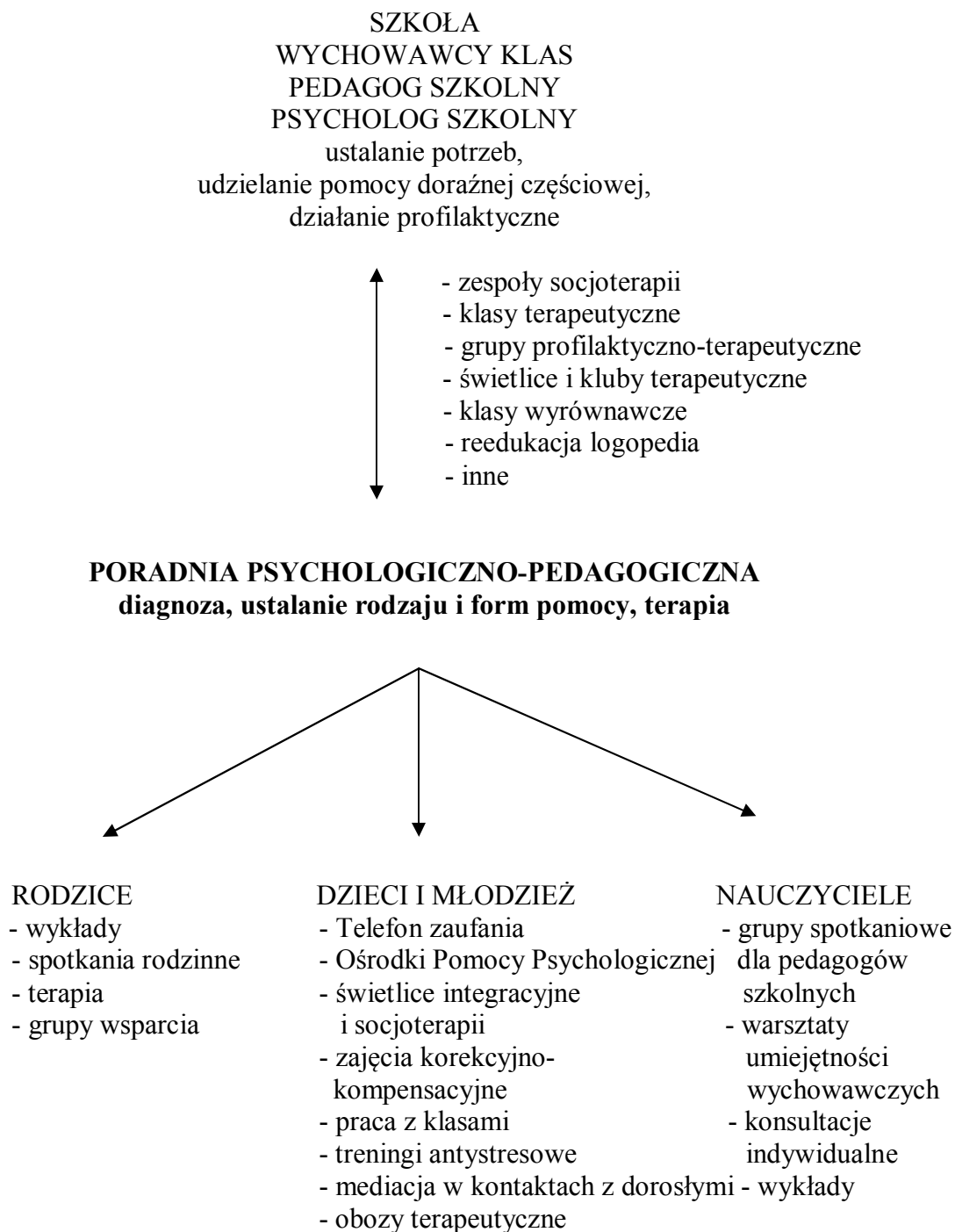
Pomocy psychologiczno-pedagogicznej na terenie udzielają psycholodzy i pedagodzy, którzy wspierają wychowawcze działania nauczycieli, rodziców, organizują i wdrażają rozmaite formy pomocy psychologiczno-pedagogicznej dla uczniów oraz podejmują interwencje w najtrudniejszych sprawach. Inni specjaliści na terenie poradni to logopedzi, doradcy zawodowi, lekarze oraz pracownicy socjalni; oni także udzielają pomocy psychologiczno-pedagogicznej¹¹.

Poradnictwo psychologiczno-pedagogiczne jest podstawowym ogniwem systemu pomocy psychologiczno-pedagogicznej w oświacie, uzupełnianym na terenie szkoły przez psychologa i pedagoga szkolnego.

¹⁰ Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i sportu z dnia 7 stycznia 2003 roku w sprawie zasad udzielania i organizowania pomocy psychologiczno-pedagogicznej w publicznych przedszkolach, szkołach i placówkach.

¹¹ O pomocy psychologiczno-pedagogicznej, MEN, Warszawa 2001r.

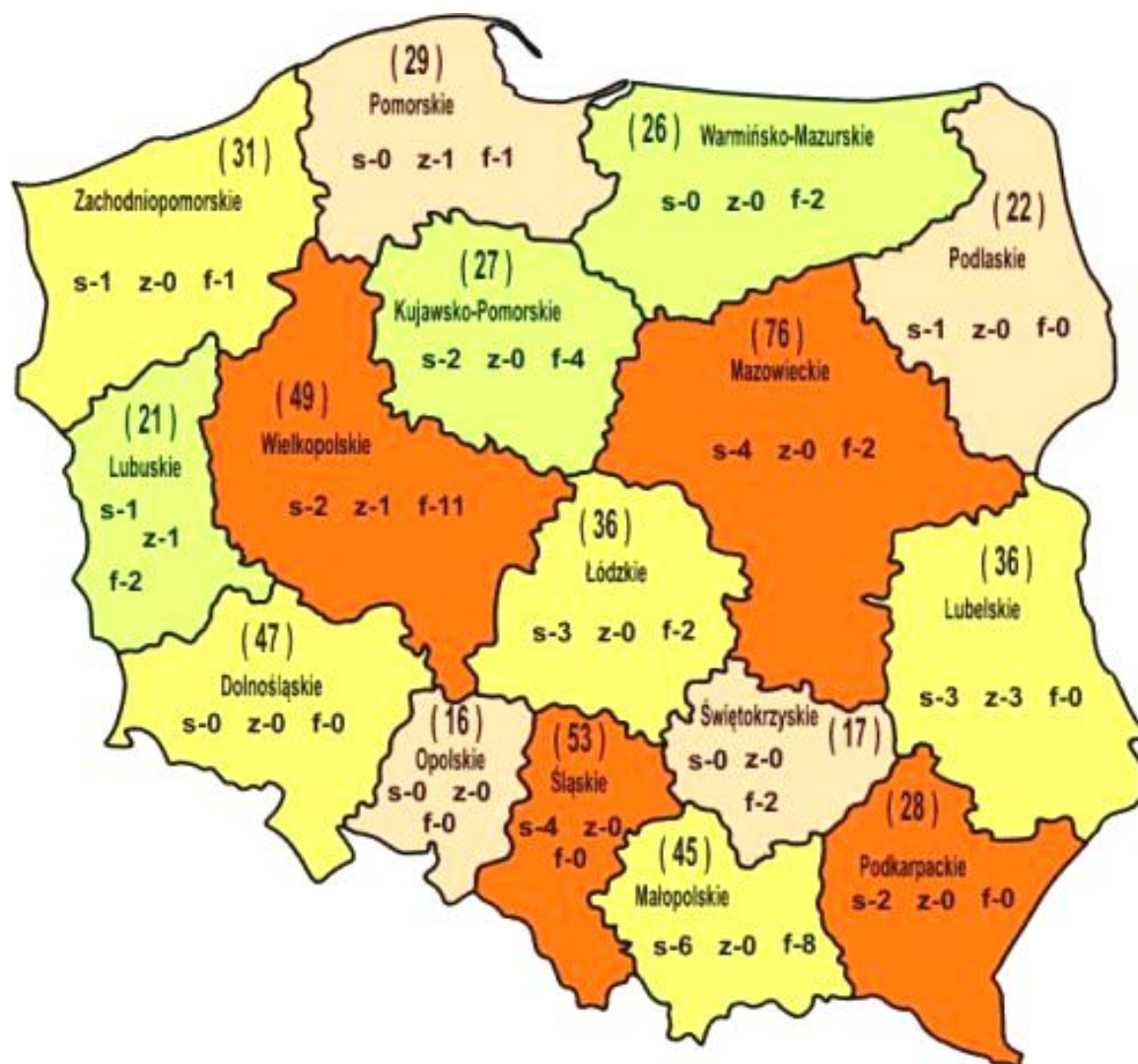
Struktura organizacyjno-funkcyjna poradnictwa psychologiczno-pedagogicznego¹²

¹² E. Kozdrowicz, *Poradnictwo w teorii i praktyce*, [w:] *Pedagogika społeczna w zmieniającym się świecie*, T. Pilch, J. Lepalczyk, Warszawa 1995r.

Organizacja poradnictwa psychologiczno-pedagogicznego w Polsce

W roku szkolnym 2006/2007 na terenie Polski funkcjonowało ogółem 559 publicznych poradni psychologiczno-pedagogicznych, w tej liczbie znajdowało się 29 poradni specjalistycznych w 11 województwach oraz 6 zespołów poradni w 4 województwach, w skład których wchodziły poradnie specjalistyczne i ogólne. W 11 województwach przy poradniach działało ogółem 36 filii¹³.

Źródło: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej

Oznaczenia użyte na mapie:

s - poradnie specjalistyczne

z - zespoły

f - filie

(16) - liczba poradni w województwie

¹³ U. Olesińska, *Organizacja poradnictwa w Polsce – dane statystyczne za rok szkolny 2006/2007*, Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej, Warszawa 2008.

Poradnie w całym kraju w roku szkolnym 2006/2007 zatrudniały pracowników pedagogicznych, a ogólna liczba etatów liczona „z obowiązków” (tzn. przy uwzględnieniu wszystkich godzin etatowych i ponadwymiarowych) wynosiła 7 333. Strukturę zatrudnienia kadry pracowników pedagogicznych poradni przedstawia tabela.

Tabela 5 Pracownicy pedagogiczni poradni psychologiczno-pedagogicznych

Pracownicy pedagogiczni	Liczba etatów liczona „z obowiązków”
psycholodzy	3 346
pedagodzy	2 775
logopedzi	1 085
doradcy zawodowi	66
socjolodzy	28
rehabilitanci	33
ogółem:	7 333

Źródło: Centrum Metodyczne Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej

Poradnie zatrudniały również lekarzy różnych specjalności, a ich liczba w przeliczeniu na etaty wynosiła 65,21, a w przeliczeniu na osoby 295. Lekarze zatrudniani byli w niepełnym wymiarze czasu pracy, przeważnie na podstawie umów cywilno-prawnych, a liczbę godzin ich pracy dostosowywano do potrzeb i możliwości danej placówki. Brali oni najczęściej udział w posiedzeniach Zespołów Orzekających, zgodnie z zapisem w odpowiednich aktach prawnych.

W województwie podkarpackim istnieją następujące poradnie psychologiczno – pedagogiczne:

- 1) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Brzozowie
- 2) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Dębicy
- 3) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Jarosławiu
- 4) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Jaśle
- 5) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Kolbuszowej
- 6) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna nr 1 w Krośnie
- 7) Miejska Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Krośnie
- 8) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Lesku

- 9) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Leżajsku
- 10) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Lubaczowie
- 11) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Łąncucie
- 12) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Miejscu Piastowym
- 13) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Mielcu
- 14) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Nisku
- 15) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Nowej Dębie
- 16) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna dla Powiatu Przemyskiego w Przemyśle
- 17) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Przemyśle
- 18) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Przeworsku
- 19) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Ropczycach
- 20) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna nr 1 w Rzeszowie
- 21) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna nr 2 w Rzeszowie
- 22) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Sanoku
- 23) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Stalowej Woli
- 24) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Strzyżowie
- 25) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna nr 1 w Tarnobrzegu
- 26) Specjalistyczna Poradnia dla Dzieci i Młodzieży Dyslektycznej w Tarnobrzegu
- 27) Specjalistyczna Poradnia Profilaktyczno – Terapeutyczna w Tarnobrzegu
- 28) Poradnia Psychologiczno – Pedagogiczna w Ustrzykach Dolnych.¹⁴

W roku szkolnym 2007/08 w podkarpackich poradniach zatrudnionych było 343 pracowników pedagogicznych, w tym 150 psychologów, 142 pedagogów, 46 logopedów. W poradniach zatrudnieni są również nieliczni doradcy zawodowi (1,75 etatu), socjolodzy (3,55 etatu) i rehabilitanci (0,35 etatu).

Na jednego pracownika zatrudnionego w poradni przypada średnio 539 442 dzieci w wieku 0 do 19 roku życia, w tym na psychologa 3 588, pedagoga 3 811, logopedę 11 804 osób. Liczba wykonanych diagnoz w podkarpackich poradniach w roku szkolnym 2007/ 08 wynosiła: psychologicznych: 22 203, pedagogicznych: 22 549, logopedycznych: 7 495.¹⁵

¹⁴ Wykaz Publicznych Poradni Psychologiczno – Pedagogicznych, Centrum Pomocy Psychologiczno - Pedagogicznej, Warszawa 2008.

¹⁵ Dane z Centrum Informatycznego Edukacji w MEN.

Spis Treści

1. Powstanie i rozwój Poradni Psychologiczno- Pedagogicznej w Łąncucie.....	2
1.1. Baza Lokalowa.....	2
1.2. Pracownicy Poradni.....	4
2. Cele, zadania oraz wizja placówki.....	9
3. Podstawy prawne funkcjonowania Poradni Psychologiczno- Pedagogicznej w Łąncucie.....	11
4. Formy pracy Poradni Psychologiczno- Pedagogicznej w Łąncucie w latach 1968-2008.....	11
4.1. Działalność profilaktyczna.....	14
4.2. Działalność diagnostyczna.....	16
4.3. Praca terapeutyczna	18
4.4. Pomoc uczniom wybitnie zdolnym.....	24
4.5. Doradztwo zawodowe.....	24
4.6. Doradztwo i wsparcie dla nauczycieli i rodziców.....	25
4.7. Działalność orzeczniczo- opiniująca.....	26
4.8. Współpraca ze środowiskiem lokalnym	33
5. Poradnictwo psychologiczno- pedagogiczne w systemie oświaty.....	34